Súd:	Krajský súd Prešov
Spisová značka:	10Co/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8812207355
Dátum vydania rozhodnutia:	11. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Irena Dobňáková
ECLI:	ECLI:SK:KSPO:2013:8812207355.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ireny Dobňákovej a sudcov JUDr. Milana Šebeňa a JUDr. Milana Majerníka, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpená spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: U. G., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX K. č. XXX, o zaplatenie sumy 129,76 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k.11C/82/2012-52 zo dňa 26.9.2012, zhodou hlasov členov senátu takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch tohto rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 23.7.2012, domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 129,86 eur, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 98,79 eur od 25.9.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 23.9.2009 medzi postupcom GE Money, a.s., Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca nadobudol uplatňované majetkové právo - pohľadávku s účinnosťou od 1.4.2006 na základe zmluvy o predaji podniku

uzatvorenej medzi predávajúcim GE Money Multiservis, k.s., IČO: 35 783 214 a kupujúcim - postupcom. Ďalej uviedol, že postupca v zastúpení obchodného zástupcu a žalovaná uzatvorili dňa 21.4.2005 Zmluvu o úvere č. 1089771104, ktorej súčasťou boli Obchodné podmienky pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej úver vo výške 226,65 eur, pričom žalovaná sa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Žalovaná si túto povinnosť neplnila, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky bola 129,76 eur a pozostávala z istiny 98,79 eur, riadneho úroku vo výške 11,15 eur, úroku z omeškania vo výške 6,54 eur a zo zmluvnej pokuty vo výške 13,28 eur. Ďalej uviedol, že v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. si uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 98,79 eur odo dňa 25.9.2009, t. j. odo dňa nasledujúceho po účinnosti postúpenia pohľadávky.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila a vzniesla námietku premlčania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, ako aj výsluchom žalovanej a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.9.2009 spoločnosť GE Money, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu ako postupníka. Dňa 25.5.2010 bola uzatvorená Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku medzi žalobcom a žalovanou. V Článku 2. Dohody - Uznanie záväzku, žalovaná ako osoba uvedená v bode 1.2 uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s postupcom s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny v sume 98,79 eur a príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie v sume 19,46 eur. V Článku 3. Dohody - Forma splatenia záväzku, bod 3.1. osoba uvedená v bode 1.2 vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 23a ods. 1. a 2. zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Z vykonaného dokazovania a to z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku však nepochybne vyplýva, že záväzok žalovaná uznala dňa 25.5.2010. V zmysle úverovej zmluvy mala žalovaná úver splatiť formou mesačných splátok za obdobie 24 mesiacov s tým, že splatnosť prvej splátky bola dňa 21.4.2005 a poslednej splátky dňa 21.5.2007. Pri závere o tom, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah a aj na právne úkony nadväzujúce na uzavretie zmluvy je potrebné aplikovať ustanovenia upravujúce spotrebiteľské vzťahy je zrejmé, že k uznaniu dlhu žalovanou došlo v čase, keď už bol dlh

premlčaný, keď premlčacia doba začala plynúť dňa 22.5.2007 a pri všeobecnej trojročnej dobe podľa ustanovení Občianskeho zákonníka uplynula dňa 22.5.2010 a dohoda o uznaní dlhu bola z jej strany podpísaná dňa 25.5.2010. Uznanie záväzku žalovanou bolo vykonané na predtlači žalobcu, pričom listina bola označená ako Dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku, ktoré označenie môže u bežného občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností, keď je zo strany veriteľa, resp. jeho právneho nástupca, či už písomne alebo ústne, telefonicky či iným spôsobom, upozorňovaný, keď nie až zastrašovaný, možným súdnym konaním a následnou exekúciou, priviesť k rozhodnutie uzavrieť takúto dohodu o splátkovom kalendári v snahe zabrániť jeho postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane. V ďalšom si však možno často ani neuvedomuje, aké ďalšie prehlásenia podpísal, prípadne k akým ďalším povinnostiam alebo sankciám sa zaviazal, navyše keď samotná dohoda je vypísaná vo všetkých bodoch zástupcom druhej strany. Prvostupňový súd poukázal na to, že samotné uznanie záväzku sa v predmetnej dohode nachádza v bode 2., no prehlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch sa nachádza v bode 3. označenom ako forma splatenia záväzku a to až v poslednej vete.

V zmysle § 558 možno uznať aj premlčaný dlh za predpokladu, že ten, kto dlh uznal, o tomto premlčaní vedel. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či pre skutkový alebo pre právny omyl, napr. preto, že nepoznal ustanovenia zákona o premlčaní, nemá jeho uznania spomenuté právne následky. Uznať možno aj premlčaný dlh, ale uznávací prejav dlžníka bude mať právne účinky len vtedy, ak dlžník vedel, že dlh je premlčaný, čo v tomto prípade žalobca nepreukázal.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Žalovaná bola v konaní v plnom rozsahu úspešná a v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení jej vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Nakoľko zo súdneho spisu žalovanej žiadna náhrada trov konania nevyplývala, nárok na náhradu trov konania si žalovaná neuplatnila a trovy konania nevyčíslila, prvostupňový súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to z dôvodov nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávneho skutkového zistenia. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Súd dospel k záveru, že prehlásenie žalovanej o vedomosti premlčania dlhu a jeho následkoch tak, ako bolo vykonané v dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 25.5.2010, nezakladá právny následok uznania premlčania dlhu tak, ako to vyžaduje citované ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka. Žalobca nesúhlasí s názorom súdu prvého stupňa z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo, ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčaní dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Podľa žalobcu, Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany

dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub tento dlh zaplatiť. Obsahom dohody je aj uznanie dlhu zo strany žalovanej ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona, je prerušenie plynutia premlčacej doby. To znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stáva bezvýznamnou a začne plynúť nová 10 ročná premlčacia doba, a to priamo zo zákona. Žalobca zastáva názor, že na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 dlžníka, teda má. Podpísaním Dohody došlo k začatiu plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby, teda právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, t. j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby, v tomto prípade nastal. Tvrdenia žalovanej počas konania, že obsah Dohody jej nebol známy, žalobca považuje za účelovo vykonštruované, nepravdivé a navyše ničím nepodložené s cieľom vyhnúť sa plateniu dlhu. Spôsob vyhodnotenia predložených dôkazov súdom žalobca považuje za zarážajúci, nakoľko súd sa v konaní v podstate len stotožnil s vyjadrením žalovanej, že o premlčaní dlhu a o následkoch premlčania nemala vedomosť, napriek tomu, že žalobca v konaní predložil relevantný jednoznačný dôkaz, že žalovaná uznala svoj záväzok voči žalobcovi a zároveň aj potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu. Na základe uvedeného žalobca navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok preskúmať v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. a zmeniť tak, že vyhovie návrhu žalobcu v plnom rozsahu. Zároveň si žalobca uplatnil trovy konania v prvostupňovom i odvolacom konaní vo výške 16,60 eur s DPH a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,16 eur s DPH, spolu 24,23 eur s DPH.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo súdu doručené.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 O.s.p. prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že svoj dlh zaplatí, ktorý je určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny, nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Aj uznanie premlčacieho dlhu zakladá len vyvrátiteľnú domnienku. Dlžník sa i tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol, alebo že v čase uznania neexistoval. Nemôže sa však brániť s námietkou premlčania. Ak súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu, jeho rozhodnutie je vecne správne z hľadiska právneho, že žalobca vzhľadom na nesplnenie hmotnoprávnych podmienok ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka, nepreukázal, že v čase uznania dlh ešte trval. Znamená to, že na žalobcovi bola povinnosť preukázať, že v čase uznania dlhu tento existoval. Z obsahu spisu však nevyplýva, že by túto okolnosť bol žalobca preukazoval. Žalobca sa len odvolal na existenciu Dohody o uznaní dlhu, ale existenciu v čase uznania dlhu nijako nepreukázal, pričom bola jeho povinnosť tento dlh preukázať, pretože ak žalovaná

nevedela o premlčaní, nemá jej uznanie za následok ten účinok, ktorý uznanie dlhu predpokladá v ustanovení § 558 Občianskeho zákonníka, veta prvá. Za potrebné odvolací súd považuje poukázať ešte na ďalšiu okolnosť, a to na tú, že v súvislosti s ochranou spotrebiteľa právny vzťah, ktorý existuje medzi žalobcom a žalovaným, je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda

na tento právny vzťah treba aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Preto je potrebné aplikovať tieto ustanovenia na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. Potom je treba súhlasiť, že v danom prípade pri uzatváraní Dohody o splátkovom kalendári o uznaní dlhu, došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje, alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobkom alebo k službe podobne, ako to bolo zdôvodnené v rozsudku súdu prvého stupňa. Odborná starostlivosť i podstatné narušenie ekonomického správania sa spotrebiteľa už definoval súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí a s týmto je potrebné súhlasiť s tým, že v danom prípade pri uzatváraní takejto dohody došlo k nekalej obchodnej praktike, pretože boli naplnené tieto obidve znaky nekalosti. Odvolací súd poukazuje na umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu, čo nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúco čestnej, obchodnej praxi, alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho podnikateľskej činnosti. Z tohto hľadiska je preto aj správny záver o tom, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika, je neplatná. Preto prvostupňový súd vo veci správne rozhodol.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, a to aj vo vzťahu priznaným trovám konania. V odvolacom konaní bola žalovaná úspešná, žalovanej trovy konania nevznikli a neúspešný žalobca nemal nárok na náhradu trov konania.

Z tohto dôvodu odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 cez § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.